

Noaberschap

'k Loop hier alleen,
gien mense te zeen.
Op zuuk noar een veilige plaatse,
un thuus, un toafel en un bed,
de nachten op stroate: ik haat ze.

Reagen en storm,
bezwoard mij enorm.
Woar vind ik un plek um te schuulen,
un afdak of un boerenschuur,
un scholder um uut te huulen.

Onrust dut zeer,
ut drukt ow teneer.
Verlangend noar hart en noar hande,
dee immer te vertrouwen bunt,
gin anstoot nemt an mien schande.

Is het ow deur,
en stoa ik d'r veur.
Durf ie dan mij binnen te vroagen,
al bun'k ow noaste noaber niet.
Wellicht wil iej ut met mien woagen.

Kom d'r moar in

Kom d'r bieje,
komp t'r in en vuul ow thuus.
Wiej schoeft iets op;
iej meug t'r bieje.

Al is ut wennen,
iets te motten delen,
d'r is genog,
as wiej ut good besteedt.

't Is veur ons allen,
gruuj en bluuj en leaven,
de vriejheid beleaft,
zegge wiej: komp t'r bieje!

'k Zag ow stoan

'k Zag ow stoan langs de weg,
de hande diepe in de tes.
De ogen hol en vroagend:
nemp mien met, oh oh
nemp mien met.

Dichte bieje of wietaf,
honger, angstig in gevoar.
'K wil niet noar de dag van morgen:
nemp mien met, oh oh
nemp mien met.

Zonverbrand an gespuuld,
te mager uut un donkre cel.
Stoa ik hier op eigen beene;
'k red ut wel, oh oh
'k red ut wel.

'K Zuuk un helpende hand,
veur iets wat ik nog niet kan.
Noar un deurgat dat mij neudigt;
komp t'r in, oh oh,
komp t'r in.